

РЕШЕНИЕ

№ 14129

гр. София, 24.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **12735** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Л. Д. В., чрез адв. П. – М. М. Б., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 24-4332-006146/06.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „а“ ЗДвП: „временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на неизправността“. Моли да бъде отменена. Претендира разноски. Представя списък.

Ответникът, полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 06.11.2024 г. е констатирано, че Л. В. управлява МПС със значителна техническа неизправност, изразяваща се неизправни шумозаглушителни устройства на крайния ауспук на автомобила и в това, че предните му странични стъкла, осигуряващи видимостта на водача към пътя, са облепени с тъмно фолио, с което е намалена прозрачността им в нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП и е нарушено качеството им при натрошаване парчетата на счупеното стъкло да са такива, че рискът от нараняване да е минимален.

На водача В. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ (л. 11). Издадено е наказателно постановление /л. 19/.

Представени са заповеди за компетентност /л. 23 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2, б. „а“ от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

По отношение на установените технически неизправности, за които е приложена ПАМ, съдът намира следното:

Умишленото модифициране на шумозаглушителни устройства представлява несъответствие с изискванията на Регламент 540/2014 от 16 април 2014 година относно нивото на шума от моторни превозни средства /МПС/ и заменяемите шумозаглушителни уредби. В регламента са уредени максимално допустимите нива на шум от МПС, които следва да се спазват още при тяхното производство. По арг. за противното от чл. 4 и чл. 6, пар. 2 от Регламент 540/2014 всички МПС, чиито шумозаглушителни уредби не отговарят на изискванията на регламента, са недопустими за употреба. Това означава, че след като в тежест на производителя е да произведе автомобил, чиито нива на шум съответстват на изискванията на регламента, то всяка последваща модификация, изразяваща се в изменение или отстраняване на елементи от ауспуха, представлява формално нарушение на техническите стандарти, установени с Регламента. В тежест на лицето, допуснало неизправност на шумозаглушителните устройства на крайния ауспух, е да докаже техническото съответствие на автомобила с изискванията на регламента, което в случая не е сторено.

Относно втората констатирана неизправност, а именно затъмнени посредством поставено допълнително фолио стъкла:

С разпоредбата на чл. 105, ал.1 от ЗДвП се забранява ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. Чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка – временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неисправно.

Трайна е съдебната практика, че поставянето на тъмно фолио (хипотеза, различна от фабричното потъмняване) води до техническа неизправност, изразяваща се в намалена видимост и с която се нарушава качеството на стъклата при евентуалното им счупване, като се увеличава рискът от нараняване, което се явява техническа неизправност на МПС по чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" ППЗДвП във връзка с Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН за единни условия относно одобряване на безопасни стъкла и материали от стъкло. Тежестта за доказване на обстоятелството, че поставеното фолио не води до намалена видимост е на лицето, което черпи изгодни за себе си правни последици, като същото следва при условията на пълно и главно доказване да установи, че поведението му е в съответствие с изискванията на позитивно-правната уредба. Доказателства от жалбоподателя в тази насока не са ангажирани. Напротив, констатацията за наличието на затъмнени с фолио стъкла не е оспорена, а се установява и от АУАН, който съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила, която не се опровергава от събраните по делото доказателства.

Целта на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП е превантивна,

като е обусловена от необходимостта от предотвратяване на пътнотранспортни произшествия, опасността от които е непосредствена и реална, тъй като неизправното пътно превозно средство, респективно това с променена конструкция без разрешение, може да представлява опасност за водача, пътниците или другите участници в движението. Посочената цел по същество обуславя и предвидения в закона срок за налагане на ПАМ, а именно – до отстраняване на неизправността, като с настъпването на посоченото обстоятелство се прекратява и действието на мярката. При постановяване на процесната заповед административният орган се е съобразил както с целта на закона, така и със заложените в него условия за продължителност на наложената ПАМ, поради което същата се явява законосъобразна.

В горния смисъл са напр.: решение от 07.03.2025 г. на Адм. съд Р. по а.д. № 277/2024 г.; решение от 17.02.2025 г. на АССГ по а.д. № 12730/2024 г.; решение от 30.05.2024 г. на Адм. съд Л. по адм.д. № 202/2024 г.; решение от 14.05.2024 г. на Адм. съд С. З. по адм.д. № 112/2024 г.; решение от 28.11.2023 г. на Адм. съд Б. по адм.д. № 1694/2023 г.; решение от 28.06.2019 г. на ВАС по адм.д. № 15564/2018 г.; и много други.

С оглед на изложеното жалбата се явява неоснователна, като в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски.

Ответникът претендира разноски, поради което жалбоподателят следва да му заплати сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „а“ ЗДвП - временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на неизправността.

ОСЪЖДА Л. Д. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: